

PERŽVALGA.

— Vilniaus gubernijame kalėjime tapė pakartas „teroristas“ Gruzinskis, kurį karo teismas buvo pasmerkęs už nuvejimą Joniškių (Kauno gub.) urėdnieko ir feldšeriaus.

— Anot „Vilties“, Vilniaus telegrafo stotise urėdinkai ne priėmę lietuviškai rašytų telegramų, motyvuodami, kad ant to nėra pavėlimo. — Čia gi Amerikoje galima siuntinėti telegramus ne tik lietuviškai, bet ir kuniškai, jeigu tik lotynų raidėmis.

— Spalio 5 d. Vilniuje pas inžinierių P. Vileišį, „Viln. Žinių“ leideją, naktį buvo padaryta krata. Nieko nelegališko valdžios uosliai nerado.

— „Kurj. Liet.“ praneša iš Grodno apie veiklų anarkistų-komunistų kuopos darbus. Pabrikantas Jezerskis turėjo jiems išmokėti 1200 rb. ir dardet 24 rb. kaipo lešų už neseniai numestą ties jo namais bombą. Paskui nuo vaizbuno Franko jie laišku pareikalavo 300 rb., o kada šis laišką perdavė policijai, tai jam pranešė, kad „tiktai savo gyvasčia nuplaus provokatoriaus dėmę.“

— Kaune, spal. 5 d. į Singerio krautuvę įsiveržė keturi eksproprijatoriai ir konfiskavo suviršum 200 rub. iš kassos. Potam vėl sau niekeno nešulaikyti išsinešino.

— Vilniaus lietuvių dviklasinė mokykla jau atsidarė. Kaip skaitytojai pamena, jos įkurime dėjo triusą Dr. A. Vileišis ir P. Matulianis. Vaikų jau susirinkę apie 30. Pradedama mokintis nuo Višinskio elementoriaus. Mokyklos palai kymui renkamos yra laikraščiuose aukos, teipgi prisideda draugija „Vilniaus Aušra“, kuri duoda kas mėnuo po 25 rb. ir „Lietuvių Savitarpinės Pagalbos Draugija“—suteikia 150 rb. ant metų.

— Suvalkų gubernijoje, — sykiu kaip ir Lenkijoje, tapė išlipinėti Varšavos gen.-gubernatoriaus Skalono apskelbimai, kuriais uždraudžia be valdžios leidimo kurti knygynus ir skaityklas. Kadangi dabar, ypač kaimuose, jaunuomenė visur sau taisydavo knygynėlius be jokių valdžios leidimų, — kurių sunku būtų prisiprašyti, — tai čionai matomas valdžios noras ir tokį švietimo si kelią uztvenkti. Turėdama leistų knygynų surašus, policija juos kontroliuos ir draus išrašyti jai nepatinkamus raštus.

— Kunigai Prapolianis ir Šoparas, pirmiaus prisidėjęs prie „Vilties“ leidimo, dabar „Viln. Ž-iose“ tą atšaukia ir pinigų duot nebežada. — Matyt, kunigai „Vilčiai“ neužjaučia. Bet kodėl?

„V. Ž.“ rašo: „Buvęs atstovas p. Kumelis sėdi dabar Ukmerkės kalėjime. Jis ir šiuose rinkimuose buvo išrinktas įgaliotiniu nuo Utenos valsčiaus valstiečių, bet po išrinkimo tuojaus liko suimtas. Jis kaltinamas, kaip tur but ir visi Kauno gub. pernykščiai atstovai, už tilpusį „Skarde“ ir „Topor'e“ atsišaukimą į visuomenę pagal 129 str.; reikalau jama už jo paliuosavimą 1000 rb. kaucijos, bet jis, kaipo neturtingas, tiek pinigų neturi ir priverstas yra sėdėti kalėjime.“

— Sulyg Vilniaus laikraščių pranešimo, tenykštis vyskupas, garsus lietuvių kalbos edėjas, baronas von der Ropp, likęs per valdžią... nuo vietos prašalintas. Jo vietą tuomet tarpu paveda rėdymui praloto Franckevyčiaus. Vysk. Ropp ne tiktai vietos neteko, bet reigis jam uždrausta net ir Lietuvoje gyvent, kas lyginasi ištrėmimui. Valdžia bene siulianti Roppui du keliu: apsigyvent kur Rusijos gilumoje arba užsienin važiuot pašportą.

— Lietuvoje valdžia dar pridėjo naują ginkluotą luomą, — tai geležinkelių kunduktorius. Ginklų nupirkimui asignuota iš visuomenės išdo beveik 20 tukstančių rb. Reikės laukt sekančio apginklavimo valsčiaus tarnų, raštinių, mokytojų, kunigų ir kitų ne artojų ir ne darbininkų luomų. Taigi visos civiliškos valdybos pamažėli virsta į kariumenės įstaigas. Bet nuo kokių priešų jos gins mūsų tėvynę?..

— „Šviesa“ (N18) praneša, jog Vidaus Dalykų Ministeris užtvirtino naują lietuvių sąjungą, butent „Sugražinimo tiesų lietuviškam liežuviui, Rymo-Katalikų Bažnyčiose, etnografiškoje Lietuvoje, Sąjungą.“ Tos, dešimčiavardės ilgume sąjungos tikslai yra — kovoti su lenkais Lietuvos bažnyčiose, ypač Suvalkų ir Vilniaus gubernijose, už įvedimą ten lietuviškos kalbos už viešpataujančią. — Sunku ką dabar spręsti apie tokios kovos vertę.

— „Viln. Žiniose“ apsiskelbia pp. J. Ralys ir J. Šlapelis — baigią versti klišišką apysakutę iš Amerikos vergų gyvenimo „Dėdės Tomo triobelė“. Teipgi p. Šl-ys praneša — verčias iš rusų kalbos knygutę „Vliesach Litvy“ (Lietuvos mišknose). — Šiuomi pavyzdžiu turėtų pasiakinti save ir lietuviai amerikiečiai — verčiant ką nors, ar rašant, gerai yra apsiskelbti per laikraščius. Beto nurodymas mūsų draugijoms, platinančioms apšvietimą, susinešti su lietuviiais europiečiais ir, arba nuo jų neišleistų raštų nupirkti, arba išleistų dideliomis kiekybėmis pargabenti (kas žinoma, bus pigiau gaunama) ir išplatinti tarp 400.000 lietuvių. Ypačtingai „Dėdės Tomo triobelė“ mūsų visuomenei reikalinga.

— „Lietuvos“ korespondentas rašo iš Chicagos, jog vietinė socialistų 4 ta kuopa ren-

gia įkurti lietuvišką skaityklą ir knygyną. Tam tikslui turi jau \$75.00 pinigų. Beto nutarta įrengti viešus skaitymus ir diskusijas — pirmame ir trečiame mėnesio nedėdieniuose (Radavyčiaus salėje, 33 gatvė, arti šv. Jurgio bažnyčios — 1 val. po pietų). — Imant sykiu „Aušros Dr-tės“ prelekcijas, kurias ši apsiskelbė laikysianti, matytis, kad Chicagiečiai vientaučiai nesnaudžia.

— New Haveno vakarinė mokykla jau gyvuoja. Rašo „Lietuvoj“, kad rugs. 9 d. prasidėjo mokslas ir prisirašė 30 mokinių. Kožnas įdeda \$1.00 kaucijos, kad be priezasties nepames mokslo ir gerai mokykloj užsilaukys. Mokslalaidai išsišaukus, tą \$1.00 gauna atgal.

— E. St. Louise, Ill, rašo „Lietuvoj“, spalnio 21 d. atlošė „Šykštų Raitelį“, pusėtinai sunkų dramatišką veikalelį. Neblogai nusidavę.

— Pirmasis Lietuvių Moterų Kaune susivaziavimas — rugsėjo 23-24 d. 1907 m., puikiai nusidavė. Susivaziavo net apie 350 lietuvaičių. Daugelis pirmiau spėjo, kad Lietuvos moteris nemokės viešai visuomenėje pasirodyti. Pasirodė, kad tie pranašai sau melavo: svarstymai, prakalbos, referetai ir kiti susivaziavimo darbai, parodė kad Lietuvos moteris beveik sykiu bręsta su vyrais, nežiurint į jų daug sunkesnę gyvenimo padėjimą ir abelnas kankinamos Lietuvos sąlygas. Idomu dar tas, kad jos nepasidavė kunigų globai, kuri — jau, jau tykojo moteris apsiausti. Tiesa, kad susivaziavime atsitiko luominiai dissonansai — turtingos ukininkės neiškentė neužgavę samdinių, o šių skundai atvertė proletarių moterų, ypač tarnaičių skriaudas. Bet, kaipgi kiteip ir gali but? Klišų kovos atbalsiai visokiose organizacijose šiandien nenumaldomai iškyla, kaip tat

butų moterų susivaziavimas to išsilenkės? Bet abelnai tokiais susivaziavimais reikia džiaugtis ir dėti ant jų viltį. Kitoje vietoje perspauzdiname platesnį apie tai straipsnį.

— Girdėtis, kad Minersvilėje, Pa., uždeda laikraštį „Pirmyn“ — pirmievių dvasioje leidžiamą. Rėdys p. Antonov, o susišimimai eis per J. Ramanaucką.

Iš Lietuvos.

Suvalkų gub. rinkimai į gubernijos susivaziavimą.

Naumiesčio pav.:

1) Mazazemių įgaliotiniai išrinko: Liesnistvos valsč. Venclovaitį — sviruojantis ir Dabravalės v. — Paliukaitį — pirmievis;

2) didžiazemių gi — Slavikų kleboną kun. Strimą ir advokatą Spurgą — abudu tautininku-klerikalu;

3) miestiečiai — drą Staugaitį iš Šakių miestelio — pirmievis.

Vilkaviškio pav.:

1) Mazazemių įgaliotiniai drą Basanavičių — tautininkas, klerikalų artimas;

2) didžiazemių įgal. — M. Rudvalį — neaiškus ir kun. A. Staniulį — krikščionis-demonkratas;

3) miestiečiai — drą Kurdiką ir zyda Krovelskį — abu pirmieviu.

Kalvarijos pav.:

1) Mazazemių įgaliotiniai — A. Bulotą, II dumos atstovą;

2) didžiazemių įg. — kun. Čizautską ir Andrių Matulaitį — pirmievis.

Iš Suvalkų gub. į atstovus greičiausia pakliūs A. Bulota, buvusias II dumos atstovas.

Kai kurie rinkikai net gavo nno rinkėjų įsakymą rinkti jį.

Teišsipildo rinkikų noras!

Turesim pusėtiną atstovą — jis neužmirš ir mūsų, vargšų.

Šiauliai. Rinkimų komisija.

Rugs. 24 d. buvo antrosios miesto kurijos rinkimų rinkimai. Nuo pat ryto prie auditorijos jau buvo pilna žmonių. Per kiauą dieną čia pat ant gatvės ėjo karšti ginčai, už ką balsuoti?

Rinkimai parodė, kad lietuvių smulkioji buržuazija, o iš dalies ir darbininkai, — pilna šovinizmo jausmų. Šauksmas — „nereikia žydų!“ suvienijo ir „juozapiečius“ ir bepartinius, krautuvninkus, amatininkus... Nemaža darbo prisiejo p dėti, kad darbininkai suprastų, už ką jie privalo balsuoti. Tačiau šie rinkimai jiems perniek nenuėis: jie padėjo darbininkams surasti tautiškąjį klausimą, buržuazijos šauksmus apie tėvynės meilę, patrijotizmą...

Paduota balsų išviso 1218: zydai padavė 684 bals. (25% visų turinčiųjų teisę dalyvauti rinkimuose), krikščionys — 534 (55%).

Už darbo žmonių reikalų apgynėją dantistą Karpelį paduota išviso 472 balsu (352 žyd. ir 120 krikšč.), už Bieliskį — 290 (už jį beveik vien tik krikščionys tebealsavo), už Fridmaną — 278 ir už Valpę — 8 balsai.

Kadangi nė vienas kandidatas negavo absoliutiškos balsų didžiumos (vadinasi, daugiau negu pusės), todėl rinkimai paskirti kitą kartą.

Naumiestis. Rinkimai. 24

(Sp. 7) dieną čia įvyko rinkimų į gubernijos susivaziavimą rinkimai. Išryto buvo padarytas priešrenkamasai susirinkimas pasitarti tarp savęs ir pažymėti kandidatus. Jame Sviatušino gminos įgaliotinis Kriaučiūnas kalbėjo, kad reikią rinkti tokie rinkikai, kurie paduotų paskui balsą už drą Basanavičių, nes tik jisai tetidkās į dumos atstovus, kad nebutų renkami kairiejie. Antrosios dumos lietuviai atsto-

vai nieko gera neatnešę Lietuvai — jie tik ir temokėję rekti; o kai Basanavičius, tai išpa lengva visa nuo pat pradžios išvesiās: iš ko Lietuva prasi dėjo, jos istoriją ir tat, kad ji ir dabar neturinti nustoti savo teisių...

Stiklius, atsakydamas Kriaučiūnui, pilnai sutiko su tuo, kad Basanavičius dar būtų, daug gera Lietuvai atnešęs žmogus, bet kad jisai atsilikęs nuo dabartinio krutėjimo, kad jam visai nerupi darbo žmonių reikalai... Tuo tarpu atėjo pirmsėdis, taikos teisėjas. Pribėgęs ugnegesys pranešė, kad rinkimai busiā ugniagesių troboj. Suėjus įgaliotiniams į trobą, pirmsėdis rusiškai pranešė, kad 4 gminose — *Kiduliu, Gelgaudiškio, Griškabudžio ir Sviatušino* įgaliotiniai esą išrinkti ne sulyg įstatymų ir kad todėl jie pasišalintų. Kartu su kitais turėjo pasišalinti ir Kriaučiūnas. Jisai išeidamas atsigrėžė ir pasakė:

— Tik Stikliaus tai nerinkite!

Paskui pirmsėdis apdalino visus papierosais ir paliepė pasiskirti kandidatus. Rados paskirti 4, kurie ir buvo balsuojami; daugiausia balsų gavo *Venslovaitis*, Liesnistvos gm. įgaliotinis, ir *Paliukaitis*, Dabravalės gm. įgaliotinis, — abudu pirmievių pusėn linke. Juodu ir buvo išrinkti.

Plungė (Telšių pav.). Be

kokios teisybės. Visur skriaudingos dvaro administracijos. Ypač tas matyt iš Oginskio dvarų. Jo įvaldžiotinis per ilgus metus daugybę blėdzių pridarė žmonėms. Tie miškai, ganyklos ir pievos, — kiek dėl jų ašarų pralieta ir ubagais iš-eita? Skladauskis, advokatas, neblogesnis. Jo pereiti visi teismai. Nėra tos bylos, pava-sarį vienas sodietis prisiminė Skladauskiui apie ganyklą, kuri jam seniai priskirta.

Skladauskis tik tai nusijuokė iš to: girdi, jis nė sapnuot ne-sapnavęs apie tai! Na, kur čia sapnuosis tokiems? Ar jis neponas? Ar ne savo pono, švie-siausiojo kunigaikščio reikalus veda? Ar juodu nesupranta, gal, kokia jiemdviem naud iš to? Ar nežino, kad nuėję į teismą atras ten teipat savo brolius, tokius pat ponus? Na, ir ir kur čia sapnuosis tokiems!

Pašvitinis (Šiaul. p.). *Ką policija daro?* Pašvitinio uredninkas labai varo savo darbą: matyti, nori likti „didvyriu“. Naktimis nemiega, nes dieną tiek „nepelnas“, kiek naktį. Pamatęs žmogų, tuoj vejasi (daugiausia raitas jodinėja), klausinėja, iškur, kur eina, iškrato...

Neatsilieka nuo jo ir vyresnysis sargybinis, neturėdamas arklį dviračiu važinėja. Jei kas-tik pasipriešina, tai tuoj pula su revolveriu ir grumoją... nušausiās.

Tokie tatai uolūs Pašvitinio „tvarkadariai“.

Panevėžys. Krata.

Rugsėjo 14 d. vietinė policija padarė kratą pas Milašiuną — jieškojo ginklų, bet nieko nerado. Iškrėtė teipat ir jo kaimyną Strombaką ir rado ke lioliką revolverių ir nemaža šovinių (patrontų). Policijai užklausus Strombako, keno tie ginklai, jis iš pradžios pasakė, kad tai jo esą, bet paskui ėmė tei-inties sakydamas, kad visa ta priderą Milašiūnui. Tada policija paėmė iš lovos sergantį Strombaką ir nuvedė į šaltąją. Milašiūnas taip atareštuo-tas.

Iškundė Milašiuną tulas chuliganas Jakšis (jo brolis jau ištremtas Sibiran azu kokį — tai galzudos prasikaltimą, o ir jis pats už visokias vagystes ir plėšimus ne kartą sėdėjo kalėjime) ir jo pusininko bernas. Padarė juodu tatai iš py-kčio.

Skardupiai. (Vilkav. p.)

Rugs. 27 d. čia suėmė Pijų Kukį. Policija sakosi suėmusi už tai, kad jisai neliuosas esą nuo kareiviavimo, nors jau 3 metai kaip perėjo kortelės ir bilietas yra. Kareiviavimas, matyti, tik atsikratomoji priezastis; tikroji — sunku susekti sako, buk policija kaltinanti jį už atsišaukimų Skardupių dvare metimą.

Vilnius Teismas. Spalių 2 dieną Vilniaus karo apskričio teismas nagrinėjo politikos prasikaltėlių Jono Burzinskio ir Jono Liaumino bylą. Kaltino juodu už Joniško gyvulių feldšerio Jurgio Bortkevičiaus užmušimą ir už bandimą užmušti uriaadniką Urniažą, kurs juodu suėmė (Burzinskis šovė į uredniką, bet nepataikė, o Liaugminas tik derinosi šauti). Abu kaltinamuosiu teisme prisizino užmušę Bartkevičių už šnipiškąsias paslaugas policijai, ir abu buvo pasmerkti miriop, bet Liaugminui mirties bausmė pakeista ant 20 metų katargos. Burzinskis šventadienio rytą, sp. 7 d. (auštant) pakartas.

Burzinskis paliko seną motiną, kuri gyvena Skuodo par. (Telšių pav.), Langminas — motiną ir pašią su pusės metų vaikeliu. Tiek Burzinskienės, tiek Liaugminienių padėjimas — labai sunkus: be pašelpos iš šalies jos negalės pragyventi.

— Spalių 5 dieną antrasyk buvo Vilniaus miesto rusų kurijos rinkimai. Liko išrinkti dešnieji ir tikrųjų rusų sąjungos nariai — *Vrucevičius*, kurs gavo 1037 balsų, *Zamy-slovski* — 1035 bals. ir *Andrejevas* — 1016 balsų. Pirmeivių kandidatai gavo 800 su viršum balsų.

— Spalių 5 dieną 7 vakaro val. turėjo būti susirinkimas, s šaukimas Vilniaus moterų delegačių, kurios norėjo pranešti apie Kauno moterų susivaziavimą. Vietoj 7 v. tesusi-

rinkę 19 v. ir tik 7 moters. Buvę atėję dar 3 vyrai ir 3 ne mokančios lietuviškai moters. viena delegačių trumpai papasakojus apie susivaziavimą ir jo nutarimus.

— Naktį į spalių 5 dieną pas „Vilniaus Žinių“ leideją inž. P. Vileišį buvo padaryta krata. Nieko, zinoma, nerado.

— Spalių 5 d. greituoju traukiniu išvažiavo Peterburgan valdzios šaukiamas vyskupas baronas Roppas. Jau antrą sykį jis yra iššaukiamas Peterburgan pasiaiškinti. Sako, kad Vilniaus vyskupu jisai jau nebebusias.

Šiauliai. *Darbininkų vartotojų draugija.* Šiaulių žydų darbininkų grupa sumanė įkurti savo darbininkų vartotojų draugiją. Tiesa, čia jau keletas metų kaip yra įsikurus vartotojų draugija, bet jai rūpi daugiau pelnas, negu kas kita. Ji susideda beveik vien iš turtingesniųjų miestėnų, kurie ir veda visus draugijos reikalus. Nežiurint į tai draugijos dalykai stovi gana silpnai. Nauja gi draugija žada būti visai kitokia. Ji bus vien darbininkų, nes prie jos galės priderėti tik fabriku darbininkai ir amatninkai. Kad nebūtų nuo pat pradžios nesusipratimų ir nuostolio, ji žada organizuoties ant tų pamatų, kurie yra priimti „Darbo Sąjungos“ (Trudovoj Sojuz) Peterburge.

Darbo Sąjunga susitvėrė 1906 m. pradžioj. Prie jos prisidėjo išpradžios tiktai nedidelis burelis žmonių — ji nerado iš pradžios užuojautos tarp darbininkų. Bet kuomet 1907 m. pradžioj visur baisiai pabrango duona, fabriku darbininkai aiškiai pamatė, kad D. S. gali atnešti jiems didelę naudą, ir todėl dideliais būriais pradėjo jai stoti. Dabar D. S. turi keletą savo krautuvių visose, darbininkų apgyventose miesto dalyse ir puikiai įtaisytą keptuvę.

Visi darbininkai, dirbantieji ar tai keptuvėj, ar tai krautuovėse, gauna algą sulyg sutarimo D. S-gos valdybos su tos šakos darbininkų profesionaline sąjunga. Nariai (darlininkai) gauna tik vieną procentą pelno — ant įneštosios sumos ir tai tik laikinai, — paskui žadama tas procentas visai panaikinti. Kiekvienas darlininkas turi tik vieną balsą.

Jei ant tokių pamatų bus suorganizuota ir Šiaulių darbininkų vartotojų draugija, tai galima tikėtis kad ji geriau gyvuos už kitas, buržuazines draugijas. Ypač, kad iš viso darbininkų ir amatninkų Šiauliuose yra lig 1000 žmonių. Reikia tiktai, kad prie sumanusių tą draugiją žydų darbininkų prisidėtų ir hetuviai.

Ir jie turbut prisidės atmindami, kokią jiems naudą gali atnešti draugija. Užteks priminus, kad ar tai streiko, ar bedarbės laiku, draugija gali atnešti savo nariams didelę pašalpą, duodama jiems kreditą, be procento valgomuosius daiktus ir tuo gelbedama juos nuo krautuovnikų nagų. Užsieny tokios darbininkų draugijos yra labai prasiplatinę ir daug gera atneša darbininkams: jos taiso spektaklius, koncertus ir skaitymus, laiko knygynus ir muzėjus. Tiesa, to mes greitai gal da negalėsime susilaukti, bet ilgainiu beabėjo ir tat bus. Tiktai nereikia snausti: reikia naudotis kiekviena proga, kuri gali padėti mums plėtoties, šviesties ir kovoti už buvio pagerinimą.

Aukštučiai. (Šiaulių p.). *Žmonių mokykla.* Nuo šių metų čia atidengiama pradeda moji mokykla. Įdomi jos atidengimo istorija. Sumanymas įvyko pačių žmonių tarpe. Karštesnieji jos rėmėjai ir vykdytojai buvo du latviu, vietiniu ukininku. Rupinties 2 dieni negalėjo iš lovos pa-

tuo dalyku pradėta tik ši pašalpa; dabargi jau yra leidimas, parkviestas mokytojas, pasamdytas butas. Susidėję kelių apylenkės sodžių ir vienkiamų gyventojai tariasi pasistatydinti mokyklai namą. Tam tieslui renka iš ukininkų nuo dešimtinės po 30 kap., — už tuos pinigus perkasi dešimtinę žemės mokyklai. Iš valdzios jau esą paskirta pašelpos 5 tukstančiai rublių, duota mokyklai kaipurie rakandai, pavyzdžiui — stalas, kėdės, indauja ir t.t. Mokytojui algos paskirta 45 rubliai į mėnesį. Bežemių ir tų ukininkų, kurie prisidėjo drie mokyklos įtaisymo, vaikai bus primami dykai; iš kitų gi bus imama už visą žiemą mokesnis 1 rub. Mokinama busią ir lietuviškai.

Tikimasi, kad ta mokykla paliks ministerijos ir visą jos užlaikymą valdzia pasiims ant savės.

Ukmergė. *Kalėjimas.* Kalinių kalėjime apie pusantro šimto. Kameros kimšte prikimštos: kaliniai voliojasi ant išpuvusių grindų, — smarvė neapsakoma. Valgimas labai prastas, kad net pelės nuo jo dvesia. Ir beto sunkų kalinių padėjimą dar labiau apsunkina viršininkas Jakubauskas ir vyresnysis sargas Bankauskis. Netrukus jie Ukmergės kalėjimą pavėrs Rygos „muzeju“.

Politikos prasikaltėlius sodina kartu su kriminaliniais (galzudos prasik.). Negana to: kriminaliniams Bankauskis liepia mušti politiškuosius. O kartais tai net ir pats, įėjęs į kamerą, kur sėdžia didžiama kriminalinių, pradeda daužyti nieko nekaltus politiškuosius. Teip, mėnuo atgal baisiai sumušė du broliu — Pagiriu. 15-tą rugs. mėnesio dieną jisai, įsivedęs vieną kalinį į raštinę, baisiai jį primušė viršininko akyse; nelaimingasai 2 dieni negalėjo iš lovos pa-

sikelti; dar ir dabar visas mėlynas tebėra ir vienos rankos nė paliesti negali. Kriminaliniams jie duoda pilną laisvę, kad tik politiškuosius įdavinėtų. Daudzo labiau tuos, kurie ramesniai arba rusiškai nemoka, kad negalėtų apsiskųsti. Primušę dar tylėt liepia. — O jai apsiskųsi, sako, tai nė nemanyk namo grįžti. Retai ir tesiskundžia tie, kurie mažiau susipratę. Jei kas dainuoti pradeda, tai Bankauskas tuojaus ir atleikia kaip koks išdukęs šuo, ir pradeda daužyti visus, kas jam nepatinka. O nepatinka jam visi politikieji, tik labiau susipratusių bijosi: vią savo tulžį išlieja ant tų, kurie sėdi tarp kriminalinių. Tenai jisai duoda pilną valią savo liežuviui ir rankoms, nes užu juos nėra kam ir kaip užsistoti: didžiūmos kriminalinių susipratimas labai žemai testovi; be to, kone kiekvienoj kameroj yra dar po 1 šnių. Žodžiu, padėjimas čia mažu kuo geresnis už Rygos „muzejų“.

Joniškis. (Šiaul. p.). Joniškis — lig 20 aludžių, 2 monopoliai ir 3 traktieriai. Šventapieniais pilnos esti visos geremosios vietos: visur rėkauja, dinuoja... kol pinigų yra. Kai kam kitam tai pinigų nėra. — Eisiu aš čia, sako, pinigų ant niekų mėtyti... Laikraštis! O kur jį perskaitęs bedėsi? Mesk kur nors pasuolin ir tiek... Ne, kai laikraštis, tai man nereikalingas!

Joniškis. (Šiaulių pav.). Penktadienį 25 rugs. dieną, ryto 3 val. kilo miestely nežinoma dėlei kokios priežasties didelis gaisras. Sudegė daugybė krautuvių ir namų, — iš viso apie 20. Nuostolio — apie 40.000 rublių. Padegėliai tiek lietuviai, tiek žydai — daugiau sia darbo žmonės. Ugnegesiai kiek įmanydami gesino, bet nieko negalėjo padaryti. Padegėlių padėjimas — sunkus.

„Zarija.“

Vilnius. *Rusas kareivis saikidina lietuvius.* Per d-ro Brundzos bylą, rugsėjo 17 d. (žiur. „L. U-ko“ No, 33) Vilniaus karo apskričio rume buvo toksai nepaprastas atsitikimas. Reikėjo prisaikyti lietuviui liudininkai. Teismo pirmininkas sako kunigui, kuris ten pristatytas žmones saikydinti, kad jisai lietuvius liudininkus prisaikydintų lietuvių kalboje ir lietuviškai jiems išaiškintų kas tai yra prisaika. Bet kunigas lenkas ir, žinoma, lietuvių kalbos nežino. Kam čia reikalinga lietuvių kalba kunigui Vilniuje? Tatai jisai ir ima sakyti prakalbą lietuviams... rusiškai „Dietimoji“ ir t. t. Visi tik nustebo. Teismo gi pirmininkas girdėdamas tokį dalyką šaukia vieną štabo raštininką, kareivį, tulą Cietuchiną, rusą provoslavą. Tas, išsitempęs kaip styga, klauso ką jam viršininkas pasakys. O tasai sako: — „versk kunigo žodžius lietuviams lietuviškai.“ Mat, Cietuchinas tarnaudamas Kauno gub. išmoko lietuviškai kalbėti, apie ką viršininkas žinojęs. Ir imatasai kareivis versti balsiai: „Vaikai mano“ ir t. t. Taip išvertė visą kunigo prakalbą ir priešaikos žodžius. Iš to daugumas tuomet teisme buvusiųjų didžiai pasipiktino. Žydai ir tie klausė — kas tai tokio? Dėlko kunigas rusiškai mokina, o kareivis verčia lietuvių kalbon? Mat jie nežinojo, kad dvasiškoji Vilniaus vyresnybė, arba trumpiau sakant, vyskupas baronas fon der Kopp, nemato reikalo rupintis dvasiškai lietuvių reikalais, ir mano, kad lietuviams „klapams“ ir rusas kareivis galys būti geru pamokslininku, todėl ir nepasirupina paskirti už teismo kapelioną, kunigą mokantį lietuvių kalbą.

Ukmergės kalėjime dabar yra šie politiški kaliniai:

1) P. Degulis 35 metų, vedęs,

Utenos valsč., kaltinamas už įvedimą naujos tvarkos į Utenų v. 1905 m. Sujimtai 1906 m. 2) J. Straizis 30 m., vedęs, Utenos v., kaltinamas draug su Deguliu. Sujimtas rugpjūčio 1. d. 1907 m. 3) K. Kostiuškevičius 29 m. Anykščių v., kaltinamas už prakalbas ir proklamacijas. Sujimtas pradžioje sausio 1907 m. 4) Pac Pomarnackis 17 m. iš Meilunų dvarelis nuo Želvos, kaltinamas už proklamacijas. Sujimtas gegužio 3 d. 1907 m. 5) J. Šaučiūnas 36 m. vedęs, Indrioniškio v., kaltinamas už monopolį, juodašimėjų įduotas. Sujimtas balandžio 14 d. 1907 m. 6) P. Gasperavičius 34 metų Šimonių valsč., kaltinamas už monopolį. Sujimtas kovo 24 d. 1906 m. 7) I. Gavenavičius 25 m. iš Svedasų, kaltinamas už monopolį. Sujimtas vasario 20 d. 1906 m. 8) A. Mielaikis 30 m. iš Užpalių, kaltinamas už monopolį. Sujimtas kovo 10 d. 1907 m. 9) B. Gisevičius 22 m. Kavarsko v., kaltinamas už šaudyklės atėmimą. 10) I. Masis 21 m. Indrioniškio v., kaltinamas už šaudyklės atėmimą.

Šakiai. (Naumiesčio p.). Rugsėjo 8 d. čionai mirė nuo širdies ligos gyvulių gydytojas Juozas Uginčius. Pabaigęs prieš 10 metų Charkovo Veterinarijos Institutą, jis tarnavo Rusijoje, Lenkijoje, o ilgiausiai Užkaukazyje. Tėvynės meilė neleido velioniui ramiai gyventi svetimoje šalyje, ir 1906 m. jisai grįžta Lietuvon ir apsigyvena Šakiuose, kad pasidarbuoti lietuvių naudai. Bet ir čionai velionis nerimo! Širdis jį traukė Žemaitijon, kur jis buvo gimęs ir augęs, nes svajojo apsigyventi arčiau savo gimtinės, arčiau savo giminių. Bet šitas svajonei nelemta buvo išsipildyti. Mirtis mums atėmė šitą karštą lietuvi, geros širdies žmogų, gerą gyvulių gydytoją,

darbštų Šakių Apšvietimo Draugijos izdininką ir nerįjsteigėją dar besitverenčios Šakių ukininkų Draugijos, kuriai būtų galėjęs būti labai naudingas.

Ilsekis ramiai, Lietuvos sunau savo numylėtoje žemelėje! Šviesk pavyzdu visiems tiems lietuviams, kurie išsiskirstę po plačią Rusiją ne tik ką nemano pargrįžti savo tėvynėn, bet ir visiškai apie ją pamiršta!

Davainių sodziuje (Ukm. p. Užpalių v.), gyvena 15 katalikų ir 2 rusų. Keli rusai susitarę pardavė visam sodziui prigulintį versį. Sodžiaus įgaliotiniai davė žinią apie tai Užpalių uřednikui. Tuomet atkeliavęs uřednikas su straznikais veršio pardavėjams gerokai sudavė į kailį. Tuokart pasipiktinę rusai nuėjo pas tą patį uředniką ir apskundė jam tuos įgaliotinius, buk jie 1905 metais išdaužė Užpalių monopolį. Uřednikas, žinodamas, kad tie rusai ant įgaliotinių pikti, nepaklausė jų ir pavarė nuo savęs. Tuokart tie rusai nuvažiavo Utenon pas pristovą ir tokiu pat budu jam įgaliotinius apskundė. Pristovas jų paklausė ir pasiuntęs straznikus suėmė įgaliotinius J. Samoną, J. Namajuškų ir J. Paškanių. Dabar jie visi kalėjime.

MOTERŲ SEIMAS KAUNE.

23 ir 24 rugš. šių metų dieną, šventadienį ir pirmadienį įvyko pirmasis lietuviškai kalbančių Lietuvos moterų seimas. Gelzkelio, garlaiviu, važiuotos ir pėsčios, iš įvairių pusių ir vietų traukė moters. Traukė iš visų kampų, nežiurint į tolumą, pasijieškoti paguodos; laukė jos čionai nuraminimo, jieškojo kelio, kaip išlikti iš bėdų ir vargų, kuriuose paskendo. O tu vargų — eibė. Buvo senos ir jau-

nos, ponios ir tarnaitės, šeiminkės ir darbininkės, mokytos ir tamsios. Buvo nemaza ir tokių, kurios jokio užsiėmimo neturi, o mala tik liežuviu — davatkos. Iš viso buvo į 400. Tarp jų maišėsi kelios dešimtys vyrų.

Nebuvo tai visos Lietuvos moterų atstovės. Nedalyvavo tos, kurios lietuviškai nemoka kalbėti. Toliaus viešnių niekas neturėjo; kas norėjo ir galėjo, tas ir važiuo. Tik kelios moters buvo pasiūstos. Taigi turtingesniosios tegalėjo būti tenai. Beturtės pakliuvo iš netyčių ir tos pačios neišdrįsdavo užsiminti apie savo reikalus.

Nebuvo rodoma, kokios moters — seime geistinos viešės, todėl jame pasirodė begalinis reikalų, nuomonių ir vargų margumas.

Seimo posėdžiai, šiek tiek jam susitvarkius, prasideda perskaitymu ir išklaušymų didelios pasveikinimų eilios.

Toliaus eina pranešimai apie moterų reikalus. Vienas jų, galima sakyti, geriausiai aprašo moterų padėjimą seime ir dabar, svetur ir pas mus. Bet ir čia viskas sukasi apie turtingųjų moterų padėjimą, jų rūpesčius ir vargus. Darbininkių vardai nė nepaminiami.

Suprantamas dalykas, jog teip reikalams stovint, galima kalbėt apie visas moteris apskritai, b-ndruosius jų reikalus, po tuo suprantant turtingųjų moterų reikalus.

Jau tas skirtumas kilusiuose dėlei to ginčiuose buvo nurodytas. Ant rytojaus gi vis aiškiau ir aiškiau buvo matoma, kėno reikalus gins moterų seimas Kaune.

Seime buvo darbininkių ir tarnaičių, buvo užkliudytas jų padėjimas. Atėjo jos išdėstytų savo vargų, laukė paguodos, ir nesulaukė. Dargi stumė jas atgal į tuos pačius vargus.

Ponų šalininkai yra įtaise šv. Zytos draugiją. Jos tikslas — maldyti neramias tarnaites, įkalbėti, jog jos amžinai turi pasilikti tame padėjime, klausyti ponų, kantriai nešti ponios rustybę, ponaičių meilumą. Ponai atrado, kad Zytos tarnaitės geros, nesiliausia. Dargi viena jų ėmė reikalauti, kad būtų įkurta tarnaičių mokykla, kur mokytų, kaip galima geriau įtikti. Ji skaitė savo vardu svetimą, ponų berno sumanymą. Nesuprato ji, kad visa tat jos ir jos draugių apsunkinimui padaryta.

Matydamos tarnaičių tylumą ir savo reikalų nesupratimą, ponios pradėjo dejuoti, kad tarnaitės pasileidusios. Ponios iš publikos ir iš valdybos pripažino, kad tai teisinga, kad jos labai pasileidusios, tik netiki, kad teip amžinai pasilikty: apšvietimas panaikins pasileidimą ir suligins, bent doriškai, su visais nepasileidusiomis ir „apšviestomis“ poniomis ir panelėmis.

Tarnaitės tylėdamos klausėsi, kaip geradarės ir geradariai dailina jų kailį.

Šeiminkės teip pat ėmė skųstis ant darbininkių [mergų] pasileidimo, prašė apginti jas. Jos visa duodančios, darbininkės net poniomis tapusios.

Nebuvo tokios darbininkės kuri būtų papasakojus, kaip jos ištikrųjų „ponavoja“.

Uztatai teko išgirsti graudų vienos mergaitės pasakojimą, kaip dvaruose darbininkės gyvena. Nedaug šviesos tegavusi, nes niekas jai to nedavė, negirdėjusi, kaip darbininkės kitur gyvena, ėmė pasakoti apie savo vargus apie pavojų moterų guodai, apie ponų išnaudojimą. Pagal savo numanymą ėmė rodyti, koks gali būti palengvinimas. Ji prašė susirinkusių „poniulių“ už-

tarti jas, pasirupinti, kad bent duotų moterims atskirą nuovyrų kambarį ir kad prižiūrėtų jas moteriškai, o ne vyras. Buvo tai balsas, skausmo pilnas. Atsakymas parodė, kad susirinkę „poniulės“ ar nesupranta, ko darbininkės nori, ar negali ir ne nori joms pagelbėti. Jos susirinko vyrų ir moterų turtų ir mokslu lygintis, o ne luomų naikintų, ne vargdienės moteris iš jos skurdo kelti. Ir nemalonus buvo „poniulėms“ tasai šauksmas, erzino jų nervus, kaikuri net susigraudeno. Ir atsakė teip, kaip galima buvo tikėtis. Viena — prašė nevadinti ponų poniomis, bent tame susirinkime, nes jos esą visos lygios pilietės, nors ir nelygios turtais, „dora“ ir mokslu. Antra — žadėjo užtarti darbininkes ir nedorus ponus nubauti: pasakė, kad papeiką juos. Darbininkės su papeikimu kišenų gali drąsiai ir toliau skursti. Teip ponios ir panelės padėjo „pilietėms“ — vargdienėms.

(Uzbaiga bus).

Pranešimas.

Antroji Lietuvos dailės paroda.

Gruodžio 23 dieną šių metų (Sausio 5 d. 1908 m.), bus atverta Vilniuje antroji lietuvių dailės paroda. Sąlygos prišuntimo parodon artistiškių darbų tokios pat, kaip ir pirmojo parodoj, t. y:

Parodoje gali dalyvauti vien dailininkai—lietuviai.

Parodon bus priimami: 1) paveikslai aliejiniai; 2) artistiški architektūros projektai; skulptorių ir režikų darbai; 4) artistiški išsiuviniai, mezginiai ir kiti tam panašūs darbai.

Prie kiekvieno darbo turi būti pridėtas aučiau arba autorės adresas, veikalo pavadinimas ir jo kaina. Jeigu daiktas neparsiduoda, tas turi būti teip pat pažymėta.

Paskutinis laikas prisianti-mui artistiškių darbų parodon 9 (22) gruodžio.

Darbus parodai ir laiškus siųsti adresu: Vilnius, Preobrazenskaja N. 9, p. Zofijai Gimbutaitei, „Lietuvių Dailės Draugijai“.

Lietuvių Dailės Draugijos
Valdyba.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Dėlei Vladivos toke iškilusio kareivių maišto Peterburgo valdzios davė tęnykščiams valdininkams aštrų pribaudimą. Mat sako patirta, kad sumišimus gimdo ne vien revoliucionierių kurstymai, bet ir pats kareivių padėjimas: aficeriai baisiai ištvirkę, prageria su mergomis kareivių maistą, ir prašančius valgyt kareivius sodina į karcierius.

Kyjevoj policija užvuodė ir sujėmė didelę social-revoliucionierių spaustuve, kurioje ne tik tai statė, bet ir nuledavo stereotipus savo laikraščiams. Rado spauzdinamą laikraštį „Soldatskaja Žizn“, viską užgrobė, drauge su 10 pudų raidžių ir 6.000 įvairių spauzdinių. Spaustuve buvo iš visų atzvilgių puikiai įtaisyta. — Tą sujėmė, bet kiek liko Rusijos miestuose slaptų spaustuvių, kurie laisvės žodį neša ir neš vargingajai liaudei.

Ant Kaukazo, Kutaise, iš kalėjimo laimingai pabėgo 27 politiškieji. Pabėgo teip, kad nė sargai matė, nė durys atidare, nė langai išduzo. Patrakusi vyriausybė nežinojo ko griebtis, iki surado iškastą tunelį, kurs net 45 sieksnius siekė, į kvatierą tulų dviejų merginų. Su kaliniais ir jos dingo. Policija nugiezė piktumą nors ant tų namų savininko—skubina jį suareštavo. O Liubline, Lenkijoje, štas kokis šposas — zandarai kalėjime, moterų skyriuje, rado 4

krautuves ginklų ir dinamito!

Anądien valdžia tapo nuste- binta susekimu naujo teroristų suokalbčio ant... Karo Val- dybos. Buvo jau surengta suplešyt bombomis visą rumą, kada aukščiausi karo valdi- ninkai butų susirinkę į savo nedelinį posėdį. Suokalbinin- kai buvo pačios valdybos raš- tininkai, daugiausia iš kiltų giminių paeina. Juos visus sujėmė ir padavė į karo teis- mo nagus. — O valdžios orga- nai praneša, kad neužilgo pa- skutinius maištininkus išbaig- sianti naikinti! Matyt, kad baigia...

Geležinkelių ministras buvo išvaziavęs ant Kaukazo. Ap- sukęs tenai bei Turkestaną, Centralinę Aziją ir Pietinę Rusiją jis pagrižo su nuogan- džiomis valdžiai žiniomis: ant visų geležinkelių viešpatauja negirdėta suirutė, keliai ištik- rūjų yra revoliucionierių ran- kose. Visur platinasi agita- cija kurstanti prie ginkluoto sukilimo. Askabadoj metė kas į ministrą bombą ir tik ste- buklais pasmuko gyvas. — Kaukazas tuomtarpu yra stip- riausiu punktu, kur Rusijos revoliucijai kaitrą priduoja; ir išvaikytosiose dumose kau- kaziečiai atstovai išlaikė iki galo didžiausią valdžios prie- šais.

Odesos laivinyčose stropi darbymetė atsidarė: laivyno ministerija nusprendė budavot dešimtį didelių šarvuočių. Tam tikslui paskyrė apie 30 milijonų rublių, kurių val- džios delmone visai nėra. O apie išbadėjėlius valdžia visai nesirupina. Mano sau, pavai- šysianti sukilusius išbadėjėlius nuo naujų laivų švinu.

Teroristai tebebaudžia val- džios tarnus. Elizabetpoliuje nušautas geležinkeliu inžinie- rius Fesenko. Krasnojarske užmušė kas kareivį Pikieta, stoviantį ant sargybos. Viat- koje studentas motė bombą, ir tai nepataikius, (teipgi nekliu-

dė) šovė į vice-gubernatorių kng. Gorčakov.

Kynai. Laikraščiai prane- ša, jog ciesorienė sunkiai ser- ganti. Atsitikus jos mirčiai menama jog neapsieitų be di- delių suiručių, nes įvairios ka- rališkos giminės skeveldros tik ir laukia progos, kad ka- bintis už sosto. Pridėjus da- prabudusį kynų proletariją, kurio padėjimas koblogiausias, grėšia tikras kyniškos imperi- jos sugriuvimas. Gal tada nė reformos nebeįvyktų, kurios buvo nužymėtos. Paskutiniu laiku valdžia buvo pradejus atsistoti ant kojų, pirmiausiai atimdama nuo Japonijos ir Prancuzijos ten esantį pačtą.

Rymas. Popiežius eksko- munikavo Italijoje didelę dau- gybę kunigų, kurie buvo pa- rašę atsiliepimus, su kritika jo neseniai išleistosios enciklikos. Sakoma, jog už tą net Angli- jos jezuitui Tyrrella busianti kunigystė atimta. — Tai dar vienatinis popiežiaus rankose įrankis, su kuriuom gali nu- baust sveiko proto kritiką.

Šveicarija. Koks mėnuo atgal čionai buvo duota visai liaudei nubalsuot: ar reikia įvest reformas į kariumenę, ar ne. Tas reformas sumanė bur- zuazija; ir tai buvo ne kokie kariumenei teikiami pagerini- mai, bet paprastas padidini- mas armijos ir pailginimas ka- reiviams tarnystės. 500.000 balsų balsavo už „reformas“, o 250.000 — prieš. Priešinosi ypač socialistai. Vienok di- desne puse balsų Šveicarijos gyventojai priėmė sau jungą, kurs kaštuos kasmet apie 3 milijonus frankų.

Vokietija. Amerikos fi- nansiškojo krizio atbalsiai jau ir čia duodasi girdėt. Ėmė pult didžiausių firmų popieros. Pirmiausia nukrito vertybė akcijų Amerika-Hamburg lai- vų linijos, ji patraukė žemyn ir kitas vokiečių piniguočių įstaigas.

Amerika. Valstijų rinki- mai prabėgo. Laimėjo, kaip ir galima buvo numanyt, re- publikonai, su mažais išėmi- mais, kur pateko į miestų val- dybas, ir kaip kur dar guber- natoriai, iš demokratų parti- jos. Republikonai daugelį vietų net nuo demokratų val- diškas vietas paveržė.

Atplukdinus apie 35 milijo- nus aukso iš Europos, dau- giausia iš Londono finansinių rinkų, bankų panika lyg ap- tilo. Dabar jau visuose di- džiuosiuose miestuose krizio baimė nuslinko. Morganas ir gi paleido savo milijonus šnekėt: mažesnės firmos, ban- kai ir pramonų įstaigos spar- čiai slysta į jo kišenę. Vienok pats pramonės krizis auga di- dyn; imant visokias darbo srytis, jau apie kokį milijoną darbininkų Amerikoje šiuom tarpu išmesta ant bruko.

Telegrafistų streikas užsi- baigė pilnu pralaimėjimu; net ir tiek dar blogai, kad pusė sąjungiečių (unijistų) nebeat- gavo senų vietų. Streikas tę- sėsi nuo rugp. 12 iki lapkr. 8. Nebuvo vienybės ir susipra- timo. O kompanijų pusėj pa- sirodė išstobulinta kapitalizmo sistema.

Isz Amerikos.

Eina tarp socija- listų derybos.

Michigano valstijos socija- listai iš „Socialist Party“ pra- dėjo vest agitaciją, kad susi- vienyt su Socialist Labor Par- ty“. Minėtos valstijos socija- listai jau įdavė savo Tautiš- kamjam Komitetui (visos A- merikos centrai) nutarimus, kuriais reikalauja užklaust SLP., ant kokių išlygų jie vie- nytųsi.

Kynietės vaziuoja Amerikon apsi- šviestų.

Praėjusią savaitę pribuvo New Yorkan aukštas Kynų

uredninkas Tal Wan Bing Chung, su tikslu sujieškoti čionykštėse mokyklose vietą dėlei kyniečių merginų. Pakol- kas da tik šešios kynietės išsi- radę geidžiančios Amerikos mokslo paragaut. Sulyginant vienok didelį kyniečių atsili- kimą civilizacijoje, tas parodo, kad jie sparčiau pradeda grie- btis prie naujosios gadynės mokslo, negu ot mėš lietuviai.

Kiek europiečiai atsivežė pinigų.

Valdiškose apyskaitose ran- dasi paminėta, kad per prabė- gusį metląkį (tarp liepos mė- nesių 1906-7) ateiviai atsivežė Amerikon 19.212 286 dol. Pri- buvo: italų 271.128 ypatos, žydų 120 667, lenkų 114.360, vokiečių 74.485, rusinų 21.211 lietuvių 19 987, prancuzų 8. 328 ir tt. Atsivežė pinigų: italai \$3.969.454, žydai \$1.517. 388, lenkai \$1.279.303, vokie- čiai \$2.747.731, lietuviai 207. 199, prancuzai \$528.912. Iš- puola: ant kiekvieno lenko po 11.29 dol., rusino 11.21, lietu- vio 10.37. Turtingiausi pran- cuzai, biednesni — lietuviai. Vi- sus pinigus padalinus ant kie- kvieno emigranto pareina po \$19.12.

Mūsų „kultūros“ ziedeliai.

Chicagoje anądien buvo a- kyvas teismas. Stoją prieš tiesdarius jauna mergina Ok- tavija Massey. Jos istorija štai kokia: Praėjusiuose metuose gavo stenografės vietą turtin- goje „American Trust Co.“ firmoje, prie užveizdėtojaus Cessinghauss. Šis pradėjo mer- giną viliot neva tekėt už jo. Kitaip, grumojo netekt vietos. Ji pasidavė ir po tulo laiko pasijuto motina. „Kavali- rius“ paskiaus nuvežė ją pas daktarą, padarė operaciją ir... Po ilgos ligos rado vietą už- imtą. Pasiskundė už suvedžio- jimą. Teismas ją sujėmė ir regis pateks kalėjiman. O „ka-

valierius" jau su nauja steno grafe „ženijasi". Laikraščiai tyli. Buvo pradėjusi už-tot nuskaustą merginą „Tribuna", bet „kavaliarius" pagrūmojo atimsęs apgarsinimą ir toji pasiskubė nutilt. Tiesa, kad Amerikoje tai yra viens iš tok-standčių toks vaizdelis. Bet argi jis nedailiai mūsų „kul-tura" nupiešia!...

Isz lietuviszko dirvu Amerikoje

Fort Lincoln, N. Dak.

Apie šitą aplinkinę uždarb'ai geri: paprastiems darbinin-kams moka ant dienos nuo 2 iki 3 dolerių, o ant farmų tai moka nuo 25 iki 40 dolerių ant mėnesio, ir darbą visada galima gauti, nes darbininkų stoka. Oras šaltas, žiemos laike daėina šalčio iki 45 laip-snių. Šita aplinkinė apgyventa švedais ir norvegais; lietuvių man neteko pasitikti. Fort Lincolne buvome du lietuviai „Dėdės Samo" kariumenėje, bet dabar mano draugas, pa-baięęs tarnystę, persikėlė į ki-tą regimentą.

Ant. Mat.

Springfield, Ill. Spalio 27 d. atsibuvo čionykščių lie-tuvių viešas susirinkimas ir prakalbos. Žmonių susirin-kime lankėsi skaitlingas bu-rys iš abiejų lyčių – vyrų, mo-terų ir merginų. Visi užsilaikė kuograziausia. Kalbėjo viet-i-niai draugai: V. Černiauskas, K. Stačionis, A. Klembauckas, J. Marijonaitis ir J. Klembauc-kas. Kalbėtojai daugiausia aiškino apie šiaudieninį neti-kusį svieto surėdymą. Nurodė kapitalistų ir visokio menciaus ponų išdykumą ir barbarystes. Kaip jie gyvuliškai išdykauja ir ant mūsų darbininkų naštas vargų ir nelaimių krauna. Jie mus žudo, kankina, priverčia kas tik yra žmogiško išsiza-dėti, — savęs, savo gimdytojų, brolių, seserų ir visų myli-

miausių ypatų. Priverčia iš-sizadėti mieliausios tėvynės, kurioje gimėm, augom ir iš-vydome pirmą dienos šviesą. Žodžiu sakant visko priverčia mus išsizadėti, kas tik yra žmogui gamtos dovanota. Ir mės šitą viską kantriai ken-čiame, Dievui ašieravojame, tikėdamiesi aukštai dau-ose po myriui skrajoti ir amžinai džiaugtis už šiandieninius var-gus. Ponų kapitalistų klap-čiai, dvąsiškųjų ypatose mus teip mokina. Jie mus laimina ir kartu skandina šios gadynės tamsiame miglyne. Šiandien dar mės savo priešų nepaži-tame, dar mūsų akis uždarytos-tora nesusipratimo pluta. Nors ir kenčiame baisiausius vargus, sunkiausius smugius, bet nenorime akis pradaryti ir pamatyti iš kur tos visos ne-laimės ant mūsų sprandų nu-krinta. Draugai kalbėtojai kalbino žėdną prie supratimo. Linkėjo skaityti laikraščius ir knygas, pažinti savo priešus, pažinus su jaisiais kovoti ir juosius vyti iš tarpo savės. Kad galėtume su priešais į kovą stoti, privalome mės dar-bininkai susivienyti. Priva-lome visi susijemę už rankų abiejų lyčių žmonės: vyrai, moteris, vaikinai ir merginos stoti į vieną darbininkų armi-ją, kuri visame sviete gyvuoja, tai yra socialistų partiją, prieš kurią dreba visoki šios gadynės terionai: carai, kuni-gai ir ponai. Dreba ir mūsų lietuviški ponai kunigai: Kau-lakiai, Milukai ir kiti jiems panašūs žmonių prakaito siur-bikai. Vieni kemša į la kraš-čius šiukšles žmonių proto ap-tamsinimui, kiti šaukia poli-ciją ir gaudo gerų raštų par-davinėtojus ant gatvių. Dievo varde prisiekas sudeda svetim-taučių akise parduodami savo brolius, kurie platina apšvie-timą tarpe savo tamsesniųjų brolių. Nakties apuokai ne-myli šviesos, dėlto mums jų ne-neriekia. Gali jie ir išnykt ir

sau iš mūsų tarpo; be jų mės liksime kur kas laiminges-nia's!..

Klaudytojams kalbos, ma-tyti, patiko, ką liudijo gaisųs delnų plojimai. Apart kalbų dar deklemavo mažos mergai-tės eiles: Gavėniute ir Karaš-kiutė. Po kalbų ir deklemaci-jų sumetę aukų 13 75, išsiskir-stėmvelam vidurnakty.

Vincas Černauskas.

Chicago Ill.

Kaip kožną metą, teip ir šįmet, Dr. te Si-mano Daukanto parengė pra-kalbas ant atminties L. S. Si-mano Daukanto; atsibuvo Spalnio 27 d. Freiheits Tur-ner salėje, kur apie pusę pen-ktos ko pietų prasidėjo kal-bos, deklemacijos ir t. t. Iš kalbėtojų, geriausia pakalbė-jo p. B. K. Balevyčius; potam 2 maži vaikai, butent Laukiu-tė ir Damijonaitukas gerai de-klemavo Jovaro eiles: „Gam-ta ir Vargdieniai" pajimtas iš „Lietuvos Ukininko". Balevy-čius užbaigdamas savo kalbą, užmanė aukas rinkti dėl Dr. V. Kudirkos Jubilėjinio iš-leidimo raštų. Perėjus porai vyrų per salę, liko surinkta \$27 40; abelnai šįmet dau-giaus ir maudagiaus publikos buvo, — prisirinko pilna sve-tainė; mat jau pradeda žmo-nės suprasti ir nebijoti šios, kaipo bedieviškos draugystės; kuri kadai turejo tąsines su kun. Kriaučionu už sunaiki-nimą jos knygyno.

Dabar Chicagiečiai su ne-kantrumu laukia M. Petrau-sko koncerto, kuris bus pirmas Chicagoj 17 d. Lapkr. vidur-miesty ant Music Hall: tiki-mos, kad bus pilnutėlė svetai-nė, nes vietų toje svetainėj yra tik 800. Kad gerai nusi-sektų, gal p. Petrauskas pas-taus mums parengtų kokį iš-savo veikalų, kaip va: opere-tas „Malunininkas" arba „Šie-napiutė"; dabar atvykęs iš ry-tų nusibaukrutijęs, pritruko energijos bent ką veikti;

bet Chicaga gal bus jau kiek laimingesnė ir neduos nusi-bankrutyti, kaip rytiniuose miestuose, kur atliko pusėti-nai grajaus darbo, o naudos iš to ką pelnė? 000!

Mažas Buržukas.

Pueblo Colo. Šitas mies-tukas nesuvis mažas, ir turi gyventojų apie 30 000. Yra čia žmonių visokių tautų, teipgi keliolika ir lietuvių. Apšvietimas pas juos suvis su-pelėjęs: visi sulenkėję. Girdė-jau nuo tamsunėlių, kad vie-nas lietuvis ir socialistas esąs, bet jo nesuradau. Čionai yra ir darbų, ir daugiausia tik darbininkai ir gyvena. Uždar-biai — nuo \$1.75 iki \$2 00 už 10 valandų darbo. Paprastam darbininkui pragyvenimas kaštuoja nuo \$4.00 iki \$6.00 ant savaitės. Klimatas (oras) geras, beveik kožnam atėju-nui tinkamas.

J. Supaila.

Bedarbės

ir iš kur jos atsiranda.

(Tąsa).

Mūsų gadynė yra labai atsi-tolinusi nuo senovės. Visos gy-venimo sąlygos yra persikeitę. Seniau žmogus neturėjo bai-mės už savo ateitį, jis tik šios dienos težiurėjo. Dėlto tai ir Kristus, įvezdamas krikščio-nybę, idėja maldon šį sakinį: „Duonos mūsų... duok mums šiandien." Rytdiena niekam nebuvo baisi. Tuomet, mat žmogus nedrebėjo už rytdieną. Senovėje budavo šeimynos bendrai apdirba žemę, paskui bendrai sunaudoją visokius žemės vaisius. Gyveno gentė-mis arba tribais: teip va, ką šiandien vadiname tauta, tada buvo tribas. Butum sakę: lie-tuvių tribas, lenkų tribas, vo-kiečių, rusų ir tt. Supranta-ma, tos gentis arba tribai, bu-vo nelabai dideli. Jie galėjo žemę apdirbinėti, sako istori-

ja, visi išvieno. Ir maistas buvo visiems vienodai suteikiamas. Teip, kad kiekvienas tribo sąnarys turėjo užtikrintą gyvenimą. Kaip tai laimingi tie pus-laukiniai žmonės buvo tuomet!...

Bet, vėliaus draugijos pavildalas keitėsi, laisvi puslaukiniai žmonės išsiskirstė jau į luomus, užgimė laisvų ir nevalvinkų kliasos. Tribas tribą pavėikė, apgalėjo ir pavertė silpnesnius savo vergais. Žmonės mažiau spėkingi pasijuto beturį ant savęs ponus; ir pakol nelaisvis buvo gyvas, patol jis turėjo savo ponui dirbt. Užtai gi vienok jį ponas užlaikydavo, duodavo šokių tokių maistą, pastogę ir apvalkalą. Tiesa, kad tuomet nelaisvis ponui tiek stovėjo, kiek dabar ukininkui veršis arba arklys, — taigi juk joks ukininkas neuorės savo darbinį gyvulį tyčioms marinti. Bet buvo tuomet dar nors viena gera ypatybė kurios šių dienų vargdieniai darbininkai neturi. — badu tuomet vienok nieks ne nunokdavo; drebėt už rytdieną dar ir tuomet žmonėms nereikėdavo, nors jų, kaipo žmonių, visos tiesos buvo jau visiškai pamintos, — ponai apie savo vergų pragyvenimą nors tiek dar pasirupindavo, kiek šiandien geras zemdirdbys rūpinasi apie naminius gyvulius, kuriuos, tiesa, jis pats ir papjauna...

Dar vėliau, pradėjo atsirasti amatninkų kliasos: šiaučių, kriaučiu, kalvių, auksorių, tēpliotojų, muzikantai, dailydės ir nesuskaitoma daugybė kitokių užsijėmimų, kuriuos pagimdė patys besiplėtojančios draugijos reikalai. Šie luomai jau buvo liuosēsni, jie jau pradėjo iš vergijos išsiliuosuoti. Įsitėmyk, skaitytojau — darbininkai pirmieji pravedė naujon žmonijon liuosybės takelį! Ne kas kitas. Bet kaip tą padarė? Kaip jie nelaisvės prasilenkė? Štai kaip:

Jie pradėjo *organizuotis*.

Susitvėrė teip vadinami amatninkų cekai, kurie nors mažumėli buvo panašūs į šiandienines profesijų sąjungas arba unijas. Kiekvienas prigulįs į cekus turėjo savo darbo šakoje užtikrintą buvį ir darbą; atsitikus sąnario nelaimėi, jam cekas ištiesdavo ranką su pagalba. Drebėjimo už rytdieną, prieš bedarbes, kokias šiandien žinome, ir tuomet nebuvo.

Bet, štai atėjo naujoji gadynė, — „aukso gadynė“, pažangybės amžiai XIX ir XX. Amatninkus, su jų visais cekais, suėdė kapitalizmas, pasistatę dideliuose miestuose pabrikus ir mašinas. Šiandien, vadinamoje kapitalizmo tvarkoje, kiekvienas rupinasi apie save. Kas sugudrėjo turtus susikraut, tas sau be sielonių gyvena — nebijo rytdienos (bet kiek tokių teral), o kas tų turtų neturi, tas gali kas minutą pasilikti be duonos. Dėlko be duonos? Dėlto, kad pasilieka be darbo.

Tėmyk, skaitytojau: jeigu tu neturėsi kada duonos, tai atminsi šituos žodžius, kad dėlto duonelė apleido tavo pastogę, kad tu darbo netekai; kad dėlto tavo verkianti šeimyna nieko nesuranda šėpose, puoduose ir ant stalo, kad tavo kišenė pasiliko tuščia, tai yra — kad tu darbo netekai...

Dabar atėjo gadynė baisių bedarbių, su jų dar baisėmis pasekmėmis. Kas tai yra bedarbė, tą daugumas iš mūsų jau žinome. Bedarbės juk dar ir Lietuvoje mums buvo ir yra žinomos; pamename, kaip jau šesetką metų atgalios Lietuvos jaunuomenė — vaikinai ir merginos — buriais apleizdavo kaimus ir traukdavo į didelius miestus, Rusijon ar Latvijon, sau darbo ir duon s jieskotųsi. O kiek keliavo ir tebekeliauna svetur!

Vienok vis dar teip baisių bedarbių ten žmonės nepažino,

kaip ot pavyzdžiui ir mes radome čia Amerikoje. Štai ir dabar visuose didesniuose miestuose dešimtimis tukstančių jaunų vyrų ir moterų vaikščioja apie pabrių vartus. Ko jie jiesko? Darbo. Bet kodėl jiems to darbo teip norisi? Užtai kad jiems reikia pinigų? Ką jie darys su pinigais? Keistas klausimas — nusipirks sau ir savo šeimynoms valgyti, užsimokės randas, apsirėdys — juk nesuskaitoma daugybė gyvo žmogaus reikalų šiandien tik tuom „prakeiktu“ (kitiems „palaimintu“ pinigų atateisiama, visas gyvenimo žaizdas gydo tas saldus balsamas — pinigais!

Bet kodėl to darbo žmonėms neduoda?

Riškim tą „prakeiktą“ klausimą, kiek mokėdami?

(Toliaus bus).

Tevynės sunus

„Tėgelbentis viena tėvynės sunų branžeis jai yra, negu nužudantis šimtą jos priešų.“

BOSSINE.

Ir vėl naujas skaudus smugis užduotas tėvynės širdžiai! Ir vėl neseniai nauja auka krito... Motiejus Lozoraitis numirė! Koks tai skaudus atsitikimas! Pernai Povylas Višinskis, pačiame savo amžiaus brandume, vyras pilnas gyvybės ir energijos, nelaiku giltinės pakirstas į kapus nužengė... Koks tai graudus atsitikimas!... Pranas Vaičaitis, Vincas Kudirka, Mačys ir t. t. Tie be laiko gyvenimo vėtrų nuplėšti Lietuvos žiedai aiškiai liudija Lietuvių tautos nesubrendimą, kuri nenorėjo, ar negalėjo juos, su didžiausia tautai skriauda zustančius sušėlpti, o gal nesuprato jų vertės!...

Tai tie tik šiek kiek atsizy-

mėję, žinomi ir su apgailėjimu minimi. O kiek krinta tų žiedelių pumpuruose dar nepaspėjusių prazysti, tai tik vienas Praamzius žino! Kiek tokių vargšų dar laukia tokis pat liudnas likimas?... Kaip tavo, lietuvi, širdis neplyšta iš gailėsčio, matant tokius apsi-reiškimus?... O gal tu ne moki to visko širdingai atjausti?...

Argi tikėtina! Tikras sunaus tėvas išveja savo tikrą vaiką, išsizada jo ir apie jį žinori nenori. Gal kas pamany, kad tas sunus kokį didelį prasižengimą padarė, ar sunkiai nusidėjo, bet ne. Užtai, kad kelis metus mokinęs klesose nėjo pagal tėvų norą į kunigus!... Tą toki apjakę tėvai skaito didžiausiu prasikaltimu, už kurį, žinoma, pagal kunigų pamokinimą bei paliėpimą išsizada savo sunaus ir išvydami pasmerkia nelaimingą jį dideliu vargui.

Tokiomis „į kunigus neįimmo“ aukomis yra V. Kudirka, Pr. Vaičaitis ir daug kitų. Šiandien tokių nelaimingų „Lietuvos nulaužtų atžalų“ gal kelis šimtus surastum. Ir visi vargsta su prazutingomis gyvenimo bangomis besigrumdami ligi kapo duobės.

Lietuva, keldama iš tautiško, — amžius ją slėgusio miego, daug turi triuso, daug reikalų; juo, kad jos sunus — dauguma, dar labai tamsūs, nesupranta pilnai savo pareigų, bet persijėmę kokiomis ten neaiškiomis svajonėmis pats vargsta ir kitus vargina; gyvenimą ardo ir tėvynę žudo...

Apie Lietuvos sunų vargus pradėjus kalbėti negaliu iškęsti nepriminę apie dabartinį „Lietuvos talentų“ padėjimą. Sunkus ir labai sunkus rašėjų padėjimas juo, kad dabar laikraščiai ir knygos mažai visuomenės skaitomi, o drauge ir mažai reikalaujami.

Didžiojoje Lietuvoje einantieji laikraščiai vos gyvuodami tyko kur dykai straipsnelį kitą sugriebti. Rašėjams prie sieina dirbti visai bergždžiai dėl duonos kasnio darbą, arba badu dvė-ti...

Liepkas

Tev. Myl. Dr. reikaluose

Knygelė „Revoliucija“ jau kelios savaitės išėjus ir jokių būdu nesulaukiu atsinačiant sulygto ekzemplorių skaičiaus. Paduodant rankraštį TMD prezidentui tarp kitų padaviau šią išlygą: atsinačiant sulygto knygelę man duot ke- liolika ekz., vieton honorato. Bus dvi savaitės, kaip rašiau prezidentui p. M. Paltanavi- čiai, kad padarytų teip, kad greičiau gaudia 15 ekz. Nesu- laukdamas dabar atsinačiant višči, ir jei į dienų negausiu, kas man priguli, tai turėsiu kreiptis prie visos draugijos, kad nubalsuotų, ar aš turiu gauti 15 ekz. savo veikalėlio, ar ne.

„Revoliucijos“ autorius

J. Baltrušaitis

Valparaiso, Ind.

Šeši s-dešimtis šešta kuopa TMD lapkričio 3 d. turėjo ber- taininį susirinkimą, ant kurio buvo apkalbėti vieši reikalai minėtos draugystės ir atsibuvo rinkimai central-škų viršininkų pagal daugumo balsų nu- balsuotos sekančios ypatos: B. K. Balevičia — pirmininku, J. Ilgandas — raštininku, ir išleistojas „Vienybės Lietuv- ninkų“ — J. J. Paukštis — iz- dininku. Organu TMD paliktą patį.

Kuopos raštininkas.

Waterbury, Conn.

9-ta kuopa lapkričio 3 d. laikė susirinkimą ir priėmė se- kančios nutarimus: 1) presi- dentu į C.K. perstatome A. B. Strimaitį iš Mahanoy, Pa; 2) sekretorium A. Ramanaucką

iš Lawrence, Mass.; 3) kasie- rium A. J. Povilaiką iš Water- bury, Conn; 4) sąnariu į Lite- rat škaįjį Komitetą P. Mikolai- nį iš New York; 5) organu — „Vienybė Lietuvninkų“; 6) kuopa nesius metinės mokė- ties tolei, iki senasis kasierius neišduos apyskaitų, arba iki bus naujas kasierius.

Kuopos komitetas.

Patėmijau, kad viena ir kita kuopa iš tauto mano kandida- tura ant TMD išdininko. Nors suprantu, kaip yra svarbu vi- suomenei patarnaut. vienok ypatingai šiame laike būda- mas labai užimtu tokiais rei- kalais, kurie nepavėlys man pridėrančiai atlikti TMD išdi- ninko pareigas, meldžiu manęs neperstatyti. Ačiūnodamas už išreikštą užsitikėjimą,

Su guodone

J. J. Paukštis.

VALDŽIA.

(Indijiečių legenda).

Kada žmonės išsiplėtinę ant žemės, ir visus gyvenimo sma- gurius jau išmėgino, jie pra- dėjo balsiai mormėti. Dievš- kasis Buddha buvo jiems sutei- kęs vieokias žmogaus gyveni- mui saldybes: Gražybę, Ge- rovę ir Teisybę, bet tas žmo- nės greitai nusibodo, — jie užsigėdė vėl ko kito, dar ne- zinomo ir neragauto.

Ir pradėjo didesniejie ne- kantruoliai lįsti į akis kant- riam Buddai, sakydami:

— Didis Buddha, suteik mums ką nors naujo; mūsų gyvenimas toks vienodas, toks nuobodus, kaip ir tykus upe- lio čiurvenimas vasarvydžių nakties romoje.

Geras Buddha prielankiai sa- vo prašytojus iš klausė ir ra- miai tarė:

— Aš jums atsiunčiau ant žemės visas geriausias dievai- tes ir jų gyvenimas plaukė švelniomis perteklių bango

mis... Vieną dievaitę tik- beturiu, — tai *Valdžią*... Im- kite ją ir turėkities sau, jeigu ji jums patiks!...

Žmonės džiaugmingai dė- kavėjo maloningamjam Bud- dai ir su nekantrybe laukė at- siunčiant naują dievaitę...

Ir ji tą pačią naktį pasiro- dė...

Netikėtai užpuolė ant išle- jusių žmonių nuožmi kaimy- niška gentis, išgrėvė jų gyve- nimus ir visus pajėmė nelais- ti.

Tuojaus jie pajuto naujos dievaitės — Valdžios dešinę.

Giliai užlėpę neapykanta, sukandę lupose prakeiksmo žodį, pavergtieji pildė visas pergaletojų užmačias ir kapri- zus, — ir juo labiau jie prie- š *Valdžią* lenkėsi, tuom žiauriau ši juosius kankino...

Matė tą viską kantrus Bud- da, ir praslinkus gerokai laiko, jis užklause žmones:

— O ką, ar ne atimt šalin- nuo jūsų tą dievaitę? Bene užteko jau jums jos?

— O, ne, su džiaugsmu at- sakė pergaletojai, — ji mums naują gyvenimą atidarė: da- bar kiekvienas iš mūsų, vie- toje dviejų rankų, turime ne- suskaitomą jų daugylę; vie- toje kojų poros — čielai tuks- tančiai; menkiausių mūsų gei- dulį mums kiti išpildo, nė pir- što mums nepajudinus?...

— Neatimk, o geras Buddha, Valdžios, — atsišaukė ir ver- gai: vis gi kada nors ji pereis ir į mūsų rankas!

Ir prasidėjo ant žemės bai- sios savitarpinės karės už Val- džią. Sukilo brolis ant brolio, giminė ant giminės, gentis ant gentės, — ir Valdžia pereidi- nėjo tai į vienus, tai į kitus, kas sykis tapdama galingesne ir nuožme-ne. Puiki ir išdyku- si — ji su ištvirkimu rankiojosi sau aukas, tai tarpe galingųjų, tai tarpe silpnųjų — ir žmonių kraujas pludo ant žemės di- džiomis upėmis, — o žmonės vis meldė Buddą, kad neatsi- imtų nuo jų Valdžios!...

Ir teip per amžius Valdžia ir užsiliko ant žemės...

„Sickira“.

Iš visur.

Amerikos mėsa pabėga Pran- cuzijon. Prancuzijos spauda suskato vest agitaciją prieš A- merikos mėsą. Mat štai kas apsireiškė: jau keletas mėne- sių atgal, apielinkėse Pary- žiaus, Domenijos, Ciaville Saint Honorine, Haures, Vil- lenavos, d'Ornon Bordeaux ir Marceiles, pasirodė kokie tai agentai, kurie už bile kokią kainą supirko plotus žemės ir pradėjo statyti kokius tai na- vatnius budinkus. Žinovai tuojaus jėmė tirti ir pripažino, kad tai Amerikos mėsos trusto pasiuntiniai stato galvijų pio- vykles. Suklego vietiniai mė- sininkai ir spauda, ir suklego teip garsiai prieš neprašytus svečius, kad net valdžia pra- dėjo jieškoti pragumų užkirst jankių trustui kelią. Ameri- konai gabentų iš Kanados į Prancuziją galvijus, kurs ke- lias liuosas nuo mūtų, pjantų ten juos, ir iš ten užviešpatau- tų visas Europos mėsininkų rinkas. Čia Amerikoje mat žmonės mėsos nebegal išpirkt, nes kaina pakilo liki menulio. Tai mėsinis tavoras veržiasi svetur.

Pasikėsinimas ant Edvar- do VII. Spalnio 26 d. Ang- lios karaliui bemedžiojant po Chippenham parką, slapta po- licija nuziūrėjo kokią tai įdo- mią ypatą, kurs landžiojo tar- pu medžių medzioklės vietoje. Tuojaus ji sujėmė ir pripaži- no, jog tai yra tulas Pearse, buvęs seniau Transvaaliuje policmonu. Jis prisizino norė- jęs karalių nušaut. Mena, kad jis pamedytas svetimos ko- kios valstybės. Tokie bandy- mai buvo jau kelis sykius. Kiti karaliai nori Angliją įpy- kinti ant anarkistų, kuriems dabar tik vienintelė laisva ša- lis čionai ir tėra.

Kietasprandis.

(Užbaiga).

-- Aš su tavim apsivesiu -- tarė negras.
— Duosiu tau pinigų nusipirkti spilkas irb u-
čiuosiu tave ryte, ant pietų ir vakare.

Ir vėl savo plačius, baltus dantis pastatę
išsizioję juokėsi.

-- Aš myliu tavo galvą, liemenį ir kojas
-- pasakė negras.

-- Aš gera ir tu geras. Tu mane visą myli
ir nori pabučiuot.

-- Tu žinai, che, che, che, — juokėsi
traukdamas artyn prie savęs negras savo mer-
giną.

Šviesa truputį prigeso ir jiedu susika-
binę pradėjo bučiuotis, tas jų besibučiavimas
ne menčiau pliauskėjo, kaip juokas. Murų
sienos, tarsi pasityčiodamos atkartoję bučkį,
lyg ten sienoje būtų kiti pasislėpę negrai, ku-
rie mėgždziotų iš tokio apkvaitimo meilėje.

Kucinį ant šikšnos užsinėres iš už namo
kampu išdylbino gatvių sargas, kurį užtėmiję
negrai skubiniai persiskyrė ir besijuokdami nu-
bėgo į savo naktines gulyklas.

Nuėjau ir aš gulėti mąstydamas apie pasa-
kišką negrų meilę ir apie pirklybę politikoje.

Ryte atsikėlęs jaučiausi besėdįs prie to
stalo, kur kas rytas gerdavau kavą ir valgyda-
vau avizinių kruopų košę su pienu. Antroje
stalo pusėje sėdėjo, it musmirių persivalgę, pa-
giriti politikieriai.

-- O ką, už balsą ar daug palupote? --
paklausiau.

-- Velnio ragą! -- atsakė.

-- Tik pasigėrėme. Štai galva sukasi, --
parodė su pirštais.

-- Kaip galva sukasi -- reik kalnierių įsi-
kaut, -- paaiškinau.

Dados visur užriaubė penkioliką minutų
iki septynių ir mes visi išėjom prie dieninio
sieto.

Teip laikas slinko susidrumstęs su gaizum
proletarišku gyvenimu, o laimė mūsų -- suba-
toje, penktoji valanda; mes gavome algą, it
išalkusiam liutui numestum žvirblio galvą.

Po kiek laiko, kada man buvo upas užė-
jęs tyrinėti papročius šešėliuose ir vėl pasipai-
niojo į akis paprastas Kietasprandis.

Viršui gatvės pakabinta šviesa pleikė į
pamurius savo blizgantį baltumą, o trotuaru
žengė paprasti lietuviško kraujo žmonės ir
lindo į didelio murinio namo karitorijų. Grei-
tai pasijutau esąs jų tarpe ir įėjęs į didelę al-
diją atsėdau ant suolo.

Netoli nuo durų degė pleikenti liepsną
šviesa, kuri apšvietė nedidelį knygoms apdėtą

stalą. Įeidami jauni vyrai sustojo prie stalo,
čiupinėjo knygas, klausė jų kainų ir šnekėjo
apie turinį.

Per duris vis rinkosi jaunimas, kurių akise
galima buvo užtėmyt apsireiškimas, kokios tai
jiems nepaprastos idėjos. Kada buvo jau pu-
sėtinas burys, vienas paziūrėjo iš šalberkos ki-
šenės išsijėmęs laikrodėlį ir uždegęs šviesas,
atskleidė raudoną knygutę ir paprašė ramiai
užsilaikyti.

Visi sėdėjo, kaip nudiegti, tik kas atsikė-
lęs pasakė kokį naują įnešimą, tą jo įnešimą
kiekvienas aiškino savaip ir galų gale, tam
tikras vyras, su pašėliu nutarimą užrašė į
knygą. Ir teip tęsėsi visas vakaras.

-- Gal kas norite prisirašyti? -- paklausė
vyras, kurį jie vadino pirmsėdžiu.

Kietasprandis stovėjo žiurdamas į visą
draugų susirinkimą, jo senose po blakstienais
pasislėpusiose akise galima buvo užtėmyt kokį
tai paslėptą abejojimą, kokį tai įspudį ir per-
sikeitimą. Paskui jis pasikrutino ir priėjo prie
stalo, kur užrašė naujus sąnarius.

Senumu suakmenėjusioje jo vėlėje, mat,
gimė nauja ideališka mintis ir tas senis visiems
matant mirė savo senovėje ir gime nauju my-
linčiu ateitį žmogumi, kudikiu laisvės trokš-
tančios draugijos.

Tai buvo paklydėlis, turintis įtekmę pa-
vergti, netik save, bet ir kitus ir jis sugrįžo
prie kelio, kurs tą nelaimingą minę veda prie
išganymo.

Visas jaunimas maloniai pažvelgė į tą
naują draugą, jų vėlėse tarsi girdejos, kokis
tai džiaugsmingas laisvės himnas.

Šliburys.

EIK!

PAAUKOTA SESEREI VAIDELYTEI.

Eik, miela sesut', visad keliu tiesu,
Ir skelbk varguoliams pamokslą tą šviesų.

Eik ten, kur verkia — šaukia ir dusauja!

Ten, — kur varguoliai pagelbos maldauja. —

Meldžia jie mumis, kančias pagailėti;

Rankas ištiesę, prašo pagelbėti...

Eik drasiai, tvirtai!... Parodyk teisybę! —

Rodyk, kaip reikia kovot už liuosybę!...

J. Pleiryš.

*Duosnus socialistams pali-
kimas.* Rašo laikraščiai, jog
pasimiręs netoli Krakovo tur-
tingas aptiekorius, lenkas Cer-
niecki, palikęs savo turto, ver-
tybėje apie 80,000 austriškų
karunų, Austrijos socialde-
mokratams, išreikšdamas norą,
kad iš to fondo būtų pasta-
tyta dideli namai, kur patilp-
tų biurai visokių darbininkų
organizacijų, kurios tik sim-
patizuoja socialdemokratų
programui.

Ar galima blusos siuntinėti?
Neseniai Vroclave, Vokietii-
joje atsibuvo įdomi byla. Na-
mų savininkas Frantz pareika-
lavo nno gyvenančio jo kva-
tieroje laikrodininko Šulc už-
mokėt užsivilkusią randą. Šulc
parašė Frantz'ui laišką, kad
randos esą mažiau užvilka,
negu reikalaujama; prieg tam
įdėjo laišką blusikę, sakyda-
mas, jog tokių gyvulėlių esą
pilni namai, ir už tą dar jis
namų savininką skusęs, kad
teip nešvariai namus užlaiko.
Tada Frantz įsiveidė už blusos
siuntinėjimą ir apskundė Šul-
cą. Teismas pasidėjęs blusą
ant stalo, išvartė visus statu-
tus ir, neradęs už jos kamavi-
mą bausmės, visus tris: blusą,
Frantz'ą ir Šulc'ą paleido be
nieko.

*Iš Rusijos kankinių st tis-
tikos.* Sulyg „Utro Rossiji“
apskaičiavimų, šių metų pra-
džioje buvo po policijos prie-
žiūra 9,000 ypatu, dabar ta
skaitlinė užaugo iki 11,300.
Skaičius administracijos budu
ištremtųjų ir gaunančių iš val-
dzios „paramą“, iki birželio
15 buvo 6,120 pavardžių. Se-
niaus tokių ištremtinių pašal-
pai buvo iš valdzios skiriama
130.000 rb. metams. Dabar
Vid. Dal. ministeris reika
lauja tam tikslui jau 1.164.
000 rb. Daugiausia ištremti-
nių, nes apie 2000, skursta
Vologdos ir Viatkos guberni-
jose, toliaus Archangelskoje
(apie 1,500) ir Oloneckoje (a-
pie 1,000).

VIETINĖS ŽINIOS.

— Brooklyne buvo pasirodžiusi lenkų vagilių gauja, kuria vadovavo gana ilgą laiką jauna moteriškė, Kazė Leskevič. Ji su sėbrais užeidavo pas pažįstamus biznierių, paprašydavo pavelyt atsinešt į namus „pantukę“ ir susėsdavo gert. Prišaukus gert ir namų šeimyninkus, juos kažki kuom užmigdydavo. Paskui, jau zinoma istorija — išplėsdavo piniginius rezisterius. Lapkr. 7 d. visa ta daili kompanija įkliuvo New Yorke į mėlynšvarkių rankas — suareštavo.

— Hamiltono porte, kur valdžia užlaiko savo armiją, įbėgo anądien į kazarmes maršgas pasiūtęs šuva. Pakol karieiviai jį nukariavo, apriejo septynius karo vyrus.

— Prie New Yorko ir Brooklyno bankų kracho išsiaiškina daug tamsių dalykų. Savaitė atgal buvo sužinota, kad iš daugelio bankų patį viršininkai išsiėmė savo įdėtus pinigėlius ir tuomi priskubino pačią paniką. O anądien Oliphant & Co. firmoje pritverta manažeris Brouwer išvogęs čielus 90 000 dol., kuriuos vyras „per klaidą“ mislijo, kad tai jo buvo!...

— Per šias tris prabėgusias savaites New Yorke ir Brooklyne plėšikams atsidariusi buvo ypatingos rūšies rugepiutis. Žmonės mat bėgo į bankus atsiimt pinigų, o vagiliai sekė paskui. Išėjusius irgi sekė iki namų. Jeigu pasitaikė gera proga pakeliuj, tai užpuldavo pačiame vidurdieny, ir užrišę gerklę iškratydavo kišenes. Jei ne, tai įlįzdavo į namus ir tada surasdavo. Žmonės iš visų pusių negali išsigaugot: bankuos vagia, iš ten išėmus vėl paojus. Kitas už kruvinai sutauptus centus net gyvasties netenka.

Lapkr. 9 d. išsidangė iš New Yorko „Išganimo Armijos“ generolas Booth. Jis

grįžta Anglijon, iš kur keliausias Vokietijon tėnykščių elgetų organizuoti. Čionai jį išlydėjo apie 5000 ubagų ir valkatų. Bouth turi 78 metus, ir plaukai balti kaip sniegas. Šešias savaites jis čia Amerikoje važinėjo, visur, gyrė valdžią, užtai ir ponai visur jį viešliai priėmė: pietus valgė net pas Ruzveltą.

Ant 32 Rivinepton gatvės, Manhatan, lapk. 8 italų buveinėje naktį iškilo didelis gaisras. Dū italai gaisrą pastebėję, nebudino tų namų žmonių, bet susikraustė savo daiktus ir pabėgo. Policija nužvelgė, kad labai nelaiku žmonės kraustosi, nubėgo pažiūrėt ir... rado jau liepsnas išsimušus. Laimė, kad spėjo vienok visus įnamius iš liepsnų ištraukt, tik vieną moteriškę su kudikiu bėgantį su-trypė.

— New Yorko priplaukose rengiasi pasitikt naują jurių milžiną,—tai bus laivas vardu „Maunetaria“, kuriam lygaus da Amerika neregėjo.

Nedėlioje 10 d. Lapkr. 10 d. 1907, atsibuvo vestuvės Juozapo Gražiulio su Viktorija Dekėriute. Svobą puikią kėlė lietuviškam tautiškam name.

Krasos dėžutė.

p. Zemaitpievei. Faktas labai neiškus ir nesuprantamas. ar tikra anarkistų kuopa susitvėrė, ar katalikus anarkistais vadinate. Vienok imant abejaip, nieko įdomaus nėra. Nuosekliau sutaisius labiau tikty į agitatyvišką lapelį, o ne į žinių skyrių. Meldžiam trumpų ir aiškių žinių be pamokinimų.

St. Senkus. Per kraustymosi užsiėmimus žinutė užsitraukė nepatalpinta. Dabar jau suvėlinta.

K. Rugientis. Jeigu „Zarija“ patalpino Mamistos raštelį, kuriame netiek yra viešo reikalo, kiek užsiėmimo su viena ypata, tai dar tas nereikia, kad ir visi laikraščiai turi tą patį padaryt. Netalpinome ir davėm tuomet Tamistos vardu atsakymą

LSDP. org. 5-tai kuopai, dėlko teip pasielgėm. Seniai jam tam praėjus, nebepamename, kaip ten buvo parašyta,—gali būt, kad ir teip pat, kaip „Zarijoje“. Bet tai kas? Jeigu kuopa da ir iki šiolai, kaip rašote, vis „užsipuola“ ant Tamistos, kad „Vienybėje“ nepataikyt atsakyt tiesiog jai nekludžius Tamistos, tai vėl dar pasitvirtina mūsų nuomonė, kad čionai labiau einasi apie ypatas, negu apie viešus reikalus.

L-s Eilutes „Kada?“ gavome; besiruošiant patalpint, pastebėjome tas pačias eilutes „Viltų“, tik po kitu pseudonimu atspaudintas. Vengiant nenuoseklumo, padedamį archyvą.

In Skaitytojus.

Kurių laikas pasibaigęs malonėkit atnaujint prenumeratą už „Vienybę Lietuvosninkų“ ir užvilktą skolą užsimokėt. Pinigus sluskit per Money Order, arba registruotam laiške.

Susirinkimai.

Wanamie, Pa. TMD kuopos susirinkimas bus lapkr. 17 d., Glen Lyon, Pa., pas Juozą Anskį, 4 val. po piet. Visi draugai yra kviečiami atsilankyti, nes bus svarstoma daugelis svarbių dalykų, knygelės bus dalinamos ir rinkimai Centrališko komiteto. P. Sarpalius.

New Britain, Cann. TMD. kuopa turės savo susirinkimą ketvergo vakare 21 dieną lapkr. p. J. Skritulsko salėje. Susirinkimas prasidės ant 7.30 vakare.

Draugai užkviečiami pribut senieji visi, ba bus svarbūs svarstymai kas link Centro Komiteto, kurį turin rinkti. Teipogi nepamirškite ir naujų su savim atsivesti ir juos prirašyt prie TMD.

Tautiečiai, laikas imties už mokslo, kuris dėl mus labai yra reikalingas.

Kuopos raštininkas M. J. Ceponis.

Ballai.

Susivienijimo Liet. Am 24 kuopos, bus laikomas 16 d. Lapkr. 1907, prasidės 7 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakčia. Salėje Rasmislovičiaus Glen-Lyon, Pa. Visi lietuviai ir lietuvaiteis teiksite atsilankyti ant šio baliaus. Tikietas 25c. Moterims ir merginoms dovanai. Komitetas.

Balius, parengtas per šv. Cičilijos moterų ir mergimų draugystę iš Pittston, Pa. Atsibus utarnike 19 dieną lapkr. ant Armory salės. Muzikė bus pirmos klisos. Sirdingai užprašome visus lietuvius ir lietuvaiteis atsilankyti ant to linksmo baliaus. Įžanga: vyrams 25 c. moterims ir merginoms dykai.

RAISTAS - The Jungle

Toji labai pagarsėjusioji knyga, jau spaudoje ir netrukus bus užbaigta. Knyga parašyta vieno iš geriausių Amerikos raštininkų, p. Upton Sinclair ir išversta geroj ir suprantamoj, lengvoj, lietuviškoj kalboje.

„RAISTAS“ jau išversta į 18 visokių kalbų ir tas parodo kaip ji visoj pasaulėj yra pageidaujama. Ji sujudino Amerikos visuomenę, o Washingtono valdžia ne nuo jokios straikos teip ne persigando kaip nuo knygos „RAISTAS“. Lietuviams tuom žingeidesnė ta knyga, jogei apysakoje aprašytas lietuvių gyvenimas parodant su visoms smulkmenoms, ką jiems teko pergyventi ir kaip juos visi išnaudojo; kaip zerkole permatoma, vienų vargai, kitų linksmybės.

Toje knygoje aprašyta Amerikoje mėsos trūstas, kaip nuodina visuomenę ir kaip prie mėsos kobauriausius dalykus primaišo, kad tik daugiau uždirbti.

Knyga faktiškai parodo visą dabartinę sukybių ir skriaudimų sistemą, ir į ką ji paverčia žmones, kuriems iš savo rankų darbo reikia užsilaikyti. Ji parodo, ką nukenčia moteris darbavietėse, kaip jos tampa suvadžiojamos ir kaip ne tik pavienių ypatų, bet ir visų šeimynų gyvenimai buna sudaryti ir kad prostitucija ir kiti nelaimingi apsirėškimai civilizuo-toje pasaulėje, tai tik pasekmė dabartinių nelemty sanlygų.

„RAISTAS“ naudinga perskaityt vargšams ir turtingiems; jis labai naudinga kalbėtojams.

„RAISTAS“ tai stora, didelė knyga ir bus tikras papuošimas lietuviškoj literaturoje, kaip netrukus bus užbaikta kaštuos kaip ir angliškas originalas 1 dol. 50c., bet kurie dabar prisius per „money order“ tik VIENĄ DOLERĮ, apturės tą svarbų veikalą t. y. FIGIAU. Vistiniai gali užsimokėti „Vienybės“ redakcijoj, 120-124 Grand Street, Brooklyne; rašant reikia adresuoti ant išleistojaus vardo teip:

J. Naujokas,

Sta. Madison Sq., box 157,
New York, N. Y.

Pavojus gresia mainų darbininkams.

Jie turi stiprint uniją, jei nori kad uždariai nesusimazintų.

Vadai ir organizatoriai laiko mitingus visur aplinkui, dėlto niekas negali išsiteisinti, kad jis nežinojo, kaip svarbu yra prisirašyti prie unijos. Vienok yra kai kurie mainieriai, kurie mažai paisyti apie unijos darbą, teip kad jie net neateina nė ant unijos mitingų, ir tokius tai žmones mes norime, kad unijos sąnariai prikalbintų.

Jiems lengva tas padaryti, jei tik jie nori. Kiekviename „kalerije“ unijos mainieriai gerai žino tuos žmones, nes jie dirba greta su jais, gal ir gyvena greta su jais. Teip dalykams stovint, jie turi daug progos su jais pasikalbėti, o tokios progos organizatoriai neturi.

Mums būtų malonu išgirsti, kad kiekvienas mainų darbininkas apsiimtų prikalbinti uniją bent vieną tokį, kurs da nepriguli. Tas nesunku padaryti, ir tokiu budu skaitlius unijos sąnarių greitai užaugtų.

Gal buti, kad pereitų kiek laiko, daugeliui žmonių, be abejonės, reiktų daug kalbėti, bet jei tik neprigulintieji prie unijos tik neatleidami darbuosis, jie tikrai gali žinoti, kad jų bus viršus. Dabar laikas pradėti darbuotis.

Mums neišpasakytai malonu yra išgirsti, kad skaitlius mainierių unijos kietosios anglies rajone be paliovos dididinasi, ir kad tiek daug, kaip šimtas ir penkiasdešimtis sąnarių prideda per vietinius mitingus. Tarp jų didelė dalis buvo mūsų vientaučiai, ir jie parodo, kad jie vėl prideda interesusoties unija, ir dėlto mes tikimės, jog labai iš daug tų, kurie pirmiau prigulėję prie unijos, buvo ją pametę, ar kurie niekad prie unijos neprigulėję, į kelias savaites prisirašys prie unijos, kurią valdo gabus prezidentas John Mitchell.

Telephonas 317 Williamsburg.

Teisingas, senas saltuninkas Brooklyn
AUGUSTAS KALVAITIS,

484 Metropolitan Ave. ir kampas
Rodney str. BROOKLYN, N. Y.

Geras laikrodis.

Kiekvienas geras laikrodininkas pasakys tamistai, kad geras laikrodis susideda iš 171 dalies. Kaip kurios dalys yra mažos, vos matomos, vienok jos lošia tokią pat svarbią rolę laikrodžio mechanizme kaip ir didžiosios. Tas pats yra ir su mūsų kunu. Mūsų kunas teipgi susideda iš mažų dalių, kurios teipgi turi nuolatai veikti, kad palaikyti organizmą gerame stovije. Daleisk tiktai vienai mažai dalelei sustoti, o pamatysi kaip visas organizmas nukęs. Geriausiai tą galime patėmyt tuomet, kada vienas iš valgi virinimų organų atsisako veikti: apetitas pranyksta ir pajiega tuojaus mažinasi. Tuomet turi jį ieškoti greitos pagalbos—Trinerio Amerikoniškojo Elik-syro Karčiojo Vyno. Vaistas sutvirtina visus organus ir padaro juos veikliais; vaistas palaiko juos tvirtais ir pilname judėjime. Vaistas padaro virinimą pilnu, perfektišku ir tokiu budu išvalo gamtiškai kraują. Vartok tamista vaistą tuojau kaip tik pajausi, jog apetitas sumažėjo, jog apetitas nėra toks geras kaip kad budavo, arba jeigu jauti nusilpnėjimą. Vartok vaistą visuose nesveikuose skilvio arba žarnų. Gaunamas aptiekose. Jos. Triner, 799 So. Ashland ave, Chicago, Ill.

Katalogas

Sztuku arba Magijos
No. I. DYKAI.

Szitam kataloge telpa geriausios Magijos Sztukos. Kas prisius savo adresu ir už 2c stempas tas gaus Sztuku Kataloga Dykai. Adresas:

H. I. SMITH

64 Washington St. R. 21-27 CHICAGO, ILL.

Dabar laikas naudokites visit

Geriausia vieta dėl pirkimo su gražiais balsais Armonyku, Skripiuku koncertiniu, Kilarniatu, Triubu ir daugybe visokių muzikališku instrumentu. Geru Dzegorėliu auksiniu, visokiu Ziedu, Lenologėliu, geru Britvu. Albumu dėl fotografiju, Revolveriu, Strielbu, Elektriniu Lampuki, Robiniu Litaru, Adresam Pečėciu, Pluksnu auksiniu [fontain peč], Gramatiku, Žodynų, Istoriku ir Maldu knygu, visokiu gražu Popieru dėl rašymo gromatu su visokiais apskaity mais ir dalnomis tuzinis už 25c. 5 tuzinai už \$1.0. Odell drukuojama mašinukė gana gra-

žal ir greitai drukuoja, litaros ir visa mašinukė padaryta iš geriausio plieno. Prekė tik \$6.50.

Užlaikau kitokiu išdarbiu mašinukiu keliu gatunku ir daugybe nau-
dingu visokiu daiktu. Kas nor apturēt kataloga tegul prisiunčia už 5c.
markę ir teisinga adrisa, o apturēs 84 puslapiu dideli šio meto NAUJA
KATULOGA DYKAI! Kuriamė yra šimtais visokiu daiktu, su virš du
šimtais iškiu paveikslu ir iš kurio matysit jog mano tavoras pirmos
klasos, prakes pigiausias kaip kitur. Štornykam, Agentam ir Perloriam
parduodu visokius tavorus labai pigiai. duodu dideli rabata adresuokit:

K. WILKEWICH

112 GRAND ST., BROOKLYN, N. Y.

GRAMATIKA angliškos kalbos.

su ištarimu kiekvieno angliško žodžio lietuviškai, kaip tai: *beast* (byst) *žvėris*; *eight* (eit) *aštuoni*; *eye* (ai) *akis* ir t. t.

174 psl., su prisiuntimu - \$1.25

Naujas Budas

išsimokėjimo gražiai lietuviškai rašyti, be pagalbos mokiniojus, 24 psl., su prisiuntimu 10 ct.

Pinigus reikia siųsti per „Money Order“ ant šio adreso:

Vaikų Draugas arba kaip išmokyti skaityti ir rašyti be mokiniojus 220 abrozėliai parodo žodžius druko ir gražaus rašto. Rašto žodžių yra 285. Pysl. 64 Su prisiuntimu 15c.

P. MIKOLAINIS,

P. O. Box 62 New York City.

Naujausis išradimas

Dermavologijos moksle.

Dangybė odos ligų paeina nuo nešvaraus užlaikymo ir užsikrėtimo tepgi ir nuo vidurinių ligų. Dangumas gauna pūckus, pleiskanas, silkinimą plaukų, plikimą per apšaldimą. Gydoji pas nešvarius daktarus ar agentus, kurie tik pinigų išvilioja, o paskui rašote mume kad emete daugybę gyduolių is įvairių apgavikų ir pagalbos negavote ir savote, kad gal ir mūsų gyduolės negelbos (Taigi meldžiame mums darodyt: kokia žmogus likosi mūsų gyduolėms apgavimas). Turime tukstantius originališkų pa-dėkavonių ir tą galime ant savo prisiekti. Tegul bent vienas daktaras parodo mums tiek pa-dėkavonių o mes duosime didelį atlyginimą. Pliką galvą sunku gydyti, jeigu senas ir galva žvilga, tai to pagalbėti negalima, bet jeigu jaunas, o turi retus plaukus, o ant odos matytis mažai plaukučiai, tai tam galima suteikti pagal-bą; plaukai nėra grybai — viena diena neišdige Atsisaukent ems nusiusime dykai informacijai su placiu aprasymu. Mes nesulome prisie-pyrę savo gyduolių, teisingas daktaras to nė vienas nedar. Kas nori persitikriti tegul ra-szo pas mus Adresas.

J. M. Brundza Chemist
Brooklyn-New York

Puikus saliusas parsi-duoda.

Saliusas stovi ant kampo, labai patogioje vietoje, ir parsiaduoda dalei šeimyniškų prietikių. Pirkėjas gauna labai lengvas išlygas. Laisnis kėstuoja 12 dol. ant savaitės, o ren-dos 10 dol. ant mėnesio. Atsižinot

Edmand Chaymer.

221 Kent ave, Brooklyn, N. Y.

Bell Phone 285 R. Brady.

Grassel & Bahme.

Perėmėjas nuo Charles A. Grassel, Sr.

Laikau krautuve, Karpetu. Kljon-ky, sieninių popierų ir teip tohaus.
1506—1508 Beaver Ave.
ALLEGHENY, PA.

Lietuvizkas Ziegormeistras.

Sziuomi uziimu jau 18 metų.

Pranesu visiems Lietuviams, kad uždėju didelę krautuve visokių dzegorėliu ir ziedu: kaip tai, laikrodziu sieniniu, kiseniniu dyto aukso vyrišku ir moterišku su grzoms kviet-koms ir t. t. Visokių ziedu silubintu ir esip nešiot va-nams ir merginoms didelę pasifrinkime ir už priefnamą prekę.

VISOKIŲ MUZIKOS ĮRANKIŲ.

Skripių, armonikų, strunų, klarnetų, britvų, drukujamų masinų ir parasonų. Teipogit dzegorėlius pataisau.

M. MINKUS,
kampas Hancock ir
286 E. Market str. Wilkes-Barre, Pa.

„Vienybes Lietuvninku“

Visoki reikalaujami spaudos dalykai yra atliekami **PLYMOUTH** po senoviai, kaip tai: plakatai, tikietai, konstitucijos ir kit visoki reikalingi darbai.

Siuntimas Pinigų, pardavimas Laivakorėjų ir visokių knygu, paveikslu, popieros gromatų rašymui ir teip toliaus.

PO ŠIUOM ADRESU:

J. J. PAUKSZTIS & CO.

224 E. Main Street,

PLYMOUTH, PA.